

**Brev till Selma
Lagerlöf från Valborg
Olander: 1928-1929 - 13**

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

Karlaravign 99 den 12 Mars 1928.

Det är min
sitt spänning
jag i min
den. Det utlo-
vade kapitel.
Först, skönlit.
och en
och en

Min älskade! Tänk, att jag skickade för brev idag!
Det kunde jag inte, då jag i morse packade kisten
och att det var så långt till onsdagen. Tack så
innertigt!

Jag är glad, att mina anspråkslösa små
paket blevo så väl mottagna. Dottern Lundgren
skrev ett så snällt brev.

Ja, är det inte underligt, att ett hundra
år en sådan frögmåns? Men man har ju heller
aldrig sett honom annat än i tungt allvariga roller.

Jag hoppas du har gissat, att jag i rättvisans
intresse genast morgonen efter ditt telefonsamtal
telefonerade till Kresöskolan på Ölands byrå och
uppsökte henne om att Henrik skulle gå till var

ny förklaring, nämligen att jag skulle vara undervärd.
 Hon tror, att jag har levat utaf den s. k. uppbygg-
 näringsen, och råder till att försöka bygga litet på kullet.
 Om Anna Hagelius, som nu igen rest till Italien, fick jag
 förslag ~~att~~ på några mykiska piller, vilka jag kanske
 skall försöka, när arsenikpillerna äro slut. Öfver-
 tron orka på becc och tillräde.

Jag måste än en gång säga hur uppsjyftad av
 beundran och förundran jag blir, när jag nu med
 Berendsohn följa hela din produktion. Hur har
 du kunnat skapa allihveta, denna brokiga rad
 av tavlor och bilder och idéer av de mest för-
 tjusande slag? Och med ett sådant "Sprachgewalt"!

Tänk, en sådan effekt Toll åstadkommit med
 sin bok! jag har inte haft någon lust att köpa den,
 men har ju fått veta tillräckligt genom tidningarna.

En månad sedan jag skrev till dig om min sjukdom.

och skyddig. Hon förklarade, att alla papperen till
 hennes affär låg hemma hos Eva och, så att
 hon inte för ögonblicket kunde vara. Sedan har
 jag ingenting hört från dem, och sammanslaget
 är nog det, som du antog, nämligen att försummen
 beror på Evas sjukdom. Men bra lidnamt
 är det.

Din Guds har jag haft ett viktigt brev,
 där hon svarar nej till mitt förslag om att
 hon skulle komma hit i påsk. Stackars, hon
 har ju själv blivit smittad med kitchosta.

Eftersom du frågade efter min "feber", så
 är den mycket journalier. Jag är inte sjuk, bara
 släpzig. Skivra och läsa som vanligt, men är
 så matt och skälvande med släpzig hjärn-
 klappning. Olga Strabäck har kommit med en

Kom i alla vinsten kan skänka om härengejst
 i Skandinavien. Självklart? Vi är Österrikarna?

P. T. S.

[12. 3. 1928]

Eva Andin, för första gången
 på byrån, har ringt och berättat,
 att Henrik ytterligare ökat sina
 skulder till Carl Larsson och Pettersens.
 Hon skulle ta med honom i dag,
 men Emma icke lyckats få tåg i honom.
 Hon hoppades få hans sate klar
 denna vecka.

Hon hade fått brev idag från
 honom, skrivet samtidigt med hans
 till dig, så att vi kunna hans förslag.
 Hon säger, att hon måste finnas
 i Sthlm, medan aktors-saken
 avvecklas, att hon inte kunna
 stanna nu.

Hedare tycker hon att du inte,
inte ens för släktkärlekens
skull, skall lämna Hensite
det begärda lånet, d. v. s. pengar.

Heller ge familjen understöd
tills vidare och låta honom stå
i Stockholm.

Hon är så rädd att han
ylkartigare gör några fastiga
transaktioner som direktör för
H. J. N. - bolaget.

Om han icke får ackord,
tycker hon det bör gå till konkurs
och han sedan böja på ny
räkning. Men hon hoppas på

ackord, ty du har ju 20 à 30 tusen
som borgensförbinden i banker.

Hon sade, att Hensite visschjen
hade uppsjivit för dem sitt riks-
bankslån, men ej förfallodagen.
Så mycket tyckte hon han borde
kunnat medräna dem och hållit reda på ^(tyvärr)

Hon hade visst olovandes
farit till kontoret och var där
inkognito.

Stäckars, stäckars min
älskade vän!

Åsin.

Den skulle skriva till dig, när
hon har färdigt.

